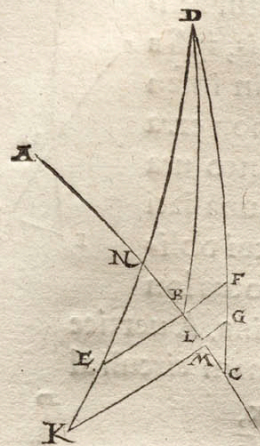

& recto, datur reliqua latera BLC , & FGC , cum reliquo angulo C , & ablatioe FG , ex FGC , relinquitur GC datu latus in triangulo GLC , cu duobus angulis LCG & CLG recto, ob idq reliq latera datur GL , LC , ac deinde qd relinquitur ex BC , & est BL commutatio

longitudinis, atq GL latitudo uisa, cuius parallaxis est excessus BF uere latitudinis. Verumtamen, uti uides, plus habet laboris q fructus ista supputatio, que circa minima expedit. Satis enim erit, si pro angulo DCB ipso ABD , & p DEB ipso DBF utamur, ac simpliciter, ut prius pro ipsis DE , EF circumferentijs, media semp DB , neglecta latitudine lunari, neq enim propterea error apparebit, in regionibus praeterim Septentrionalis plagae, sed in ualde Austrinis partibus, ubi B contigerit uerticem hori-

zontis cum maxima latitudine quinq gradu um, ac Luna terrae proxima existente, sex fere scrupulorum est differentia. In eclipticis autem Solis coniunctionibus, quibus latitudo Lunae sesqui gradum nequit excedere, potest esse scrupuli unius & dodrantis tantum. Ex his igitur manifestum est, quod Lunae loco uero, in quadrante signiferi orientali, semper additur commutatio longitudinis, & in altero quadrante semper aufertur, ut longitudinem Lunae uisam habeamus. Et latitudinem uisam per commutationem latitudinis: quoniam si in eadem fuerint, simul iunguntur. si in diuersa, aufertur a maiore minor, & quod relinquitur, est latitudo uisa eiusdem partis, ad quam maior declinat.

Confirmatio eorum, quae circa Lunae parallaxes sunt exposita. Cap. xxvii.

Quod igitur parallaxes Lunae sic expositae conformes sint apparentijs, pluribus alijs experimentis possumus affirmare, quale est hoc quod habuimus Bononiae septimo Idus Martij post occasum Solis, anno Christi $M. cccc. xcviij$. Considerauimus enim, quod Luna

Luna occultatura stellam fulgentem Hyadum, quam Paliliciu uocant Romani, quo expectato, uidimus stellam applicatam parti corporis Lunaris tenebrosi, iamq delitescentem inter cornua Lunae in horae quintae noctis, propinquiorem uero Austrino cornu per trientem quasi, latitudinis siue diametri Lunae. Et quoniam stella secundum numerationem, erat in duabus part. & LII . Geminorum cum latitudine Austrina quinq graduum & sextantis, manifestum erat, quod centrum Lunae secundum uisum praecedebat stellam dimidia diametri, & idcirco locus eius uisus in longitudine partium II . scrup. $xxxvi$. In latitudine part. v . scrup. II . fere. Fuerunt igitur a principio annoru Christi anni Aegyptij $M. cccc. xcviij$. dies $Lxxvi$, horae $xxiii$. Bononiae, Cracouiae autem quae orientalis est, gradibus fere ix . horae $xxiii$. scrup. $xxxvi$. quibus aequalitas addit scrup. $iiii$. erat enim Sol in $xxviii$. s. partibus Piscium, Motus igitur Lunae aequalis a Sole part. $Lxxiiii$. Anomalia aequata part. cxi . scrup. x . Locus Lunae uerus part. iii . scrup. $xxiiii$. Geminoru, latitudo Austrina part. $iiii$. scrup. xxv . Nam motus latitudinis uerus erat part. $cciii$. scrup. xi . Tunc quoq Bononiae ascendeat $xxvi$. gradus Scorpii, cu angulo partium Lix . s. & erat Luna a uertice hori- zontis part. $Lxxiiii$. & angulus sectionis circulorum altitudinis & signiferi partium fere $xxix$. parallaxis Lunae pars una, longitudinis scrup. Li . latitudinis scrup. xxx quae admodum congruunt obseruationi, quo minus dubitaue- rit aliquis nostras hypotheses, & quae ex eis prodita sunt, recte se habere.

De Solis & Lunae coniunctionibus, oppositio- nibusq medijs. Cap. xxviii.

Lix quae haecenus de motu Lunae & Solis dicta sunt, aperitur modus inuestigandi coniunctiones & oppositiones eorum. Ad tempus enim propin- quum, quod hoc uel illud futurum existimaueri- mus, quaeremus motum Lunae aequalem, quem si inuenerimus, iam circulum compleuisse coniunctionem intelligimus, in se-

K micirculo